

Dosarul nr. 3ra-1138/17

Instanța de fond: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău – V. Mihaila,

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, M. Anton, I. Secieru,

ÎNCHEIERE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Vamservinform”,

în cauza civilă la acțiunea Întreprinderii de Stat „Vamservinform” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 16 februarie 2017, prin care s-a respins apelul declarat, s-a menținut hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din data de 23 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Întreprinderea de Stat „Vamservinform” (*în continuare ÎS „Vamservinform”*) la data de 24 mai 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Biroului Vamal Chișinău, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 262/16 din data de 12 aprilie 2016, privind aplicarea sancțiunii materiale (f.d.3-5).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 12 aprilie 2016 Biroul Vamal Chișinău a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție prevăzută de art. 231, pct. 6) Cod Vamal și anume pentru faptul că brokerul vamal ÎS „Vamservinform” la data de 19 decembrie 2015 a depus Declarația vamală nr. 3030122464, prin care SRL „Covero” importă marfa „utilaj pentru prelucrarea lemnului în ansamblu” cu poziția tarifată 84659190. În cadrul efectuării controlului vamal s-a stabilit, că la momentul depunerii Declarației vamale, regimul vamal 4200 702 nu poate fi aplicat, deoarece nu au fost respectate prevederile art. 7 al Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale stabilite de Codul Fiscal. Prin decizia agentului constatator asupra cazului de contravenție ÎS „Vamservinform” i s-a aplicat o amendă în mărime de 83 477,79 lei.

Cu decizia Biroului Vamal Chișinău nu este de acord, deoarece încadrarea faptei comise la art.231 pct. 6) Cod Vamal este una incorectă, având în vedere că toate actele întru justificarea plasării mărfurilor în capitalul social cu validarea regimului vamal 4200 702 au fost autentificate de agentul economic SRL „Corevo”, răspunderea pentru veridicitatea documentelor obținute, emise și autentificate de agentul economic, necesare plasării mărfurilor în capitalul social, o poartă însăși

agentul economic și nu brokerul vamal ÎS „Vamservinform”. Acțiunile agentului economic în ceea ce privește veridicitatea unor documente contabile sau de altă natură, obținute sau emise de agentul economic cu autentificarea lor ulterioară prin semnătură și ștampilă, necesare pentru plasarea mărfurilor în capitalul social, nu pot fi imputate și puse în culpa brokerului vamal, fapt prevăzut în contractul de prestări servicii nr.21PT/15 din 19.12.2015, încheiat între ÎS „Vamservinform” în calitate de prestator și SRL „Covero” în calitate de beneficiar, unde conform pct.6.1. prestatorul nu-și asumă nici o răspundere asupra imposibilității realizării obiectului acestui contract datorită cauzelor generate de beneficiar.

Mai mult ca atât, contractul de ajutor financiar temporar nu a fost prezentat de către agentul economic brokerului vamal ÎS „Vamservinform” până la momentul întocmirii declarației vamale, prin urmare fapta nu-i poate fi încredințată brokerului vamal.

Mai menționează, că agentul constator a încălcat prevederile art.443 alin.1, lit. d) Cod contravențional, prin neincluderea în procesul-verbal a circumstanțelor cauzei, care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice și anume de către agentul constator nu a fost concretizată care anume prevedere a art.7 din Regulamentul cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale, stabilite în Codul Fiscal, nu a fost respectată și care document concret nu corespunde cerințelor înaintate pe cazul dat, ceea ce duce la nulitatea procesului-verbal nominalizat, conform prevederilor art.455 Cod contravențional.

La solicitarea reprezentantului ÎS „Vamservinform” de a i se explica care prevedere legală și care document conține date eronate, agentul constator nu a acordat nici un răspuns, astfel lipsind reprezentantul întreprinderii de posibilitatea formulării obiecțiilor în privința litigiului în cauză.

În scopul soluționării prealabile a litigiului, la data de 20 aprilie 2016 s-a adresat cu o plângere către Serviciul Vamal privind anularea deciziei nominalizate, iar prin răspunsul nr.28/11-8125 din 11 mai 2016 Serviciul Vamal a comunicat că decizia nr.262/16 din 12 aprilie 2016 nu se modifică.

În opinia reclamantei este îndreptățită să solicite anularea deciziei nr. 261/16 din 12 aprilie 2016 cu privire la contravenția vamală, ori aceasta contravine legislației, iar fapta incriminată nu s-a produs din vina brokerului vamal, dar a agentului economic. Menționează, că litigiile privind aplicarea contravențiilor vamale materiale, prevăzute de art.231 Cod Vamal, cad sub incidența Codului de Procedură Civile și Legii contenciosului administrativ, motiv pentru care solicită anularea deciziei de aplicare a sancțiunii materiale.

Prin hotărârea Judecătoria Botnica, mun. Chișinău din data de 23 septembrie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către ÎS „Vamservinform” (f.d. 136, 139-140).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din data de 16 februarie 2017 a respins cererea de apel depusă de ÎS „Vamservinform”, a menținut hotărârea Judecătoria Botnica, mun. Chișinău din data de 23 septembrie 2016 (f.d. 176,177-183).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 07 iunie 2017 ÎS „Vamservinform” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii (f.d. 186-188).

În motivarea recursului recurenta a indicat, că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea, aplicând o legea care nu urma a fi aplicată.

În opinia recurentului în temeiul pct. 46 al Regulamentului cu privire la activitatea brokerului vamal și a specialistului în domeniul vămuirii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1290 din 09 decembrie 2005 brokerul vamal nu poartă responsabilitate pentru nerespectarea regulilor de marcarea a mărfurilor cu timbrul de acciz, efectuarea operațiunilor valutare, legate de trecerea mărfurilor și mijloacelor de transport peste frontiera vamală a RM și alte acțiuni, care nu pot fi spuse în culpa lui, de aceea ÎS „Vamservinform” nu poate fi atrasă la răspundere contravențională, în legătură cu faptul neprezentării de agentul economic a contractului de ajutor financiar – temporar și completarea Declarației vamale cu încălcarea prevederilor art. 7 al Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale.

La data de 12 octombrie 2017 Biroul Vamal Centru a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil (f.d. 196-199).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 februarie 2017, expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la data de 18 mai 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către ÎS „Vamservinform” la data de 07 iunie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎS „Vamservinform” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către ÎS „Vamservinform” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎS „Vamservinform” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Întreprinderea de Stat „Vamservinform”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas